

مازین فیروزی
روزنامه‌نگار ورزشیاستقلال فریب
خودش را می‌خورد؟

فصل پیش هم گاهی تصمیم‌های داوران به ضرر استقلال تمام می‌شد و آبی‌ها از قضاوت متضرر می‌شدند اما روحیه تیمی به حدی استوار بود که بازیکنان و کادر براحتی از چالش‌های اشتباهات داور عبور می‌کردند و از بحران‌های این چینی می‌گذشتند. فصل پیش هم اعتراض‌هایی بود اما آنچه استقلال را سرپا نگه داشت، برخورداری از یک روحیه درون تیمی مناسب، رقابت حداکثری و دوری از ناامیدی بود.

تیم فصل قبل از یک اتحاد قابل توجه برخوردار بود که باعث می‌شد در روزهای سخت نیز روند رو به جلو مختل نشود و تیم به راهش ادامه دهد.

بعد از بازی با پیکان اما مجموعه تصمیم‌گیران باشگاه استقلال با چنان شتابی به سمت داور پورش بردند که تصور می‌کنی تمام مشکلات استقلال در این ایام ناشی از اشتباهات سوت به دست‌های لیگ برتر است در حالی که چنین تحلیلی عین نادیده گرفتن ضعف‌هایی است که در استقلال وجود دارد.

مدیرعامل و معاونان باشگاه استقلال روز گذشته حمله همه جانبه‌ای را به موعود بنیادی فر داشتند اما این استراتژی هرگز به سود استقلال نیست و مدیران آبی باید در این ایام باهوش‌تر عمل کرده و مانع از رسوخ خط اشتباه به درون تیم شوند.

استقلال به‌واقع در فاز گلزنی با اشکالات عدیده مواجه است و هر قدر هم که داوران دچار اشتباهاتی شوند نباید این موضوع از دید متولیان این باشگاه دور شود. آنچه استقلال را به مسیر خوشبختی باز می‌گرداند برخورداری از هماهنگی حداکثری است و بازیکنان باید به نقطه‌ای برسند که اشتباهات داور تنها در تعداد گل‌های زده آنها به حریف تأثیر بگذارد نه اینکه به کلی برد را از این تیم بگیرد. استقلال باید آنقدر موقعیت بسازد و در گلزنی موفق باشد که این اشتباهات به چشم نیاید.

پیکان جوانان!

سام ستارزاده
روزنامه‌نگار ورزشی

اگر تصور می‌کنید جذابیت‌های فوتبال تهران در دو فصل گذشته در اردوهای سرخابی خلاصه می‌شوند، احتمالاً بازی‌های پیکان را دنبال نکرده‌اید. شاگردان سیدمجتبی حسینی برای دومین سال متوالی، لیگ برتر را توفانی آغاز کرده‌اند. در لیگ بیست‌ویکم، فیروزه‌ای پوشان با سه پیروزی متوالی مقابل هوادار، ذوب‌آهن و تراکتور، نزدیک‌ترین

تعقیب‌کننده استقلال در صدر جدول در پایان هفته پنجم بودند. در فصل جاری نیز، در حالی که اغلب ما فوتبالدوستان انتظار

درخشش سیاهان، فولاد، سرخابی‌ها، کرمانی‌ها و تراکتور را داشتیم، پیکان چراغ خاموش ۸ امتیاز درو کرد تا از این حیث با استقلال و سیاهان چهارم جدولی برابری کند و تنها به اندازه یک برد با صدر جدول فاصله داشته باشد.

البته، آنچه پیکان سیدمجتبی حسینی را جذاب می‌سازد نتایجی نیست که روی کاغذ

ثبت می‌کنند؛ بلکه بستری است که برای رشد استعدادهای کم سن و سال فراهم کرده و البته جوانانی است که از این بستر به نحو احسن استفاده کرده‌اند و نشان داده‌اند می‌توانند جزئی از آینده فوتبال ایران باشند. پیکان در مقابل ده‌ها هزار هوادار آبی‌دل نیز مانند دیگر بازی‌های این فصل خود، ۷ بازیکن ۲۳ سال به پایین در ترکیب آغازگر خود داشت و میانگین سنی تیم درون زمینش به ۲۴/۵ سال هم نمی‌رسید.

سامان فلاح، غلام‌رضا ثابت ایمانی،

محمدجواد آزاده، سیدسازان حسینی؛ این نام‌ها را به خاطر بسپارید. نفر اول، مانند یک کاپیتان کارکننده در قلب خط دفاع تیمش بی‌نقص ظاهر می‌شود. نفر دوم، یک گلادیاتور به تمام معنا در خط میانی است که سبک بازی‌اش ما را به یاد آندرانیک تیموریان می‌اندازد. نفر سوم، مغز متفکر خط میانی تیم و نفر چهارم نیز، یک مهاجم باهوش و چهارچوب‌شناس که در پست خود، آماده رقابت با مهاجمین تیم ملی ازبکستان و سودان جنوبی است. اینها، تنها بخشی از

جوانانی هستند که کشیدن ترمز استقلال پرستاره در ورزشگاه آزادی، کمترین کاری بود که از آنان برمی‌آید. پیکان مجتبی حسینی شاید مانند سال قبل، با یک افت مقطعی به میانه جدول لیگ هدایت شود؛ اما جایگاهش در جدول لیگ چیزی از جذابیت بازیکنان کمتر شناخته شده‌شان نمی‌کاهد. عکس تیمی پیکان در این فصل و البته سال گذشته، شاید چند سال بعد یک یادگاری نوستالژیک از ستارگان سرخابی یا تیم ملی باشد.

دکترین اشتباهی

طبیعی است که انگاره‌های او در فوتبال بیشتر حول محور بازی تهاجمی باشد.

از همین رو استقلال آگاهانه و با حتی غیرآگاهانه بیشترین ورودی را در تابستان در خط حمله و در فاز تهاجمی داشت و تا توانست مهاجم خرید؛ آنچه بخشی از آن مستقیماً به درخواست‌های سایپنتو بازمی‌گشت. خرید محبی و قایدی تنها با اصرارهای او انجام شد ضمن اینکه سایپنتو اجازه خروج به آرمان رضایی و حتی ارسلان مطهری را نیز نداد.

با وجود این درون زمین هیچ نشانه‌ای از یک تیم

تهاجمی زیبا نمی‌بینیم. نمایش تیم سایپنتو درون زمین با سرمایه و نیروی انسانی بیرون زمین هیچ تناسبی ندارد و هیچ نشانی از یک فوتبال جذاب و چشم‌نواز و البته تهاجمی نیست. سایپنتو در دوران بازیگری‌اش یک مهاجم شلخته و نظم‌گریز بود که کمتر در انگاره‌های تاکتیکی جای می‌گرفت. این همان ویژگی منفی است که در استقلال این فصل می‌بینیم. تیمی که در ظاهر هیچ برنامه مؤثر و مفید و جذابی برای رسیدن به گل ندارد و به در بسته می‌زند. آنها در برابر پیکان با همین دکترین

بازی کردند و اگرچه مالکیت توپ آنها بیشتر بود اما طعنه‌آمیز به نظر می‌رسید که موقعیت‌های پیکان بیشتر و تیغ‌دارتر بود.

استقلال در فاز تهاجمی با این همه مهره و با این غنای نیروی انسانی باید برنامه‌های هیجان‌انگیزتر و متنوع‌تری برای حمله کردن و ایجاد موقعیت داشته باشد. تیمی که در برابر فوتبال دفاعی و بسته حریفان به این سادگی تسلیم نشود. آنچه فعلاً از تیم سایپنتو ندیده‌ایم. وعده‌های سرمربی پرتغالی هنوز سبز نشده. آیا امیدی هست؟

هم نمی‌برند و هم نمی‌بازند!

ایمان شیرازی
روزنامه‌نگار ورزشی

تساوی پیکان برابر استقلال یک نتیجه آشنا بود. اتفاقی که پیش از بازی احتمال آن از هر نتیجه‌ای بیشتر به نظر می‌رسید و البته رخ داد.

پیکانی‌ها حدود ۲۰ بازی است که استقلال را نبرده‌اند اما به راحتی هم به استقلالی‌ها امتیاز کامل را نمی‌دهند. از ۲۰ بازی آخر ۹ بازی مساوی شده و ۱۱ بازی با برد پیکان به پایان رسیده که ۷

مساوی در ۱۰ بازی آخر دو تیم بوده است. پیکانی‌ها اگر چه راه بردن استقلال را بلد نیستند اما تیمی هم نیستند که راحت خود را بازنده میدان بدانند مخصوصاً در دو فصل اخیر و با آمدن مجتبی حسینی به این تیم شکله جوان این تیم همیشه مقابل تیم‌های مدعی عملکرد خوبی را از خود به نمایش گذاشته‌اند. حتی فصل گذشته شاگردان حسینی می‌توانستند توقف استقلال فرهاد مجیدی را رقم بزنند و در یک بازی بسیار دیدنی و حساب شده سیدحسین

مرد شماره یک استقلال را مجبور کردند که ۷ سیورا در بازی به نام خود ثبت کند.

در حال حاضر تیم‌های بسیار کمی هستند که روی جوانگرایی تمرکز کرده‌اند و پیکان یکی از تیم‌های جوانی است که به خوبی این استراتژی را در تیمش پیاده کرده است.

از تیم حسینی در بازی‌های پیش رو بیشتر خواهید شنید؛ در بازی مقابل تیم‌هایی چون پرسپولیس و سایر تیم‌های قدرتمند.

پنهان شده پشت اتوبوس!

هومن جعفری
روزنامه‌نگار ورزشی

وسط هاگیر واگیر برگشت کارلوس کی‌روش، بگذاردید سطرهایی بنویسیم از بازی استقلال و پیکان. از دیواره چند لایه دفاعی پیکان که شاید، فقط شاید، سرمربی‌اش موقع چیدن لایه به لایه دفاعش، مشغول درود فرستادن به روان کارلوس خان کی‌روش بود که آمد و ساختارسازی دفاعی جهانی را مقابل چشمان همه به نمایش گذاشت. تا پیش از او، تیم‌های باشگاهی در ایران، برای

بازی دفاعی بلد نبودند اینگونه حرفه‌ای و حساب شده، لایه‌های دفاعی را سر هم کنند و طوری سوراخ سنبه‌ها را بدوزند که باد هم نتواند از لایه‌لایش عبور کند. لیگ ایران حالا به تسخیر مربیانی درآمد که هر کدام، هر وقت بتوانند دفاع چند لایه کی‌روشی می‌بندند و به استاد اقتدا می‌کنند؛ یکی همین پیکان! دست‌کم مقابل استقلال و دست‌کم در این بازی! اما برویم سراغ مسابقه‌ای که همه چیز داشت. از گل زده شده و قبول نشده تا پناالتی رخ داده و اعلام نشده؛ از بازی تهاجمی استقلال و مالکیت

هفتاد درصدی تا بازی تدافعی پیکان و دادن زمین و گرفتن زمان! از بازگشت ارسلان به زمین و تشویقش توسط هواداران تا بیرون ماندن همیشگی آمانوف که سایپنتو حاضر است تیمش را ده نفره وارد زمین بکند اما او را حتی روی نیمکت هم نیاورد! استقلال سایپنتو، روان‌تر و جذاب‌تر و تهاجمی‌تر و دیدنی‌تر شده اما هنوز در رسیدن به دروازه ناتوان است و تنها عنصر گلزنی‌اش پامگاست که وقتی از دروازه دورش می‌کنند، انگار پای استقلال را به سنگ می‌بندند. پیکان مجتبی حسینی به آنچه می‌خواست رسید.

حسین حسینی مانند بازی فصل گذشته استقلال با پیکان ستاره تیمش بود و شاید اگر درخشش این بازیکن نبود، استقلال زمین را دست خالی ترک می‌کرد. او در برابر پیکان در ۷ بازی گذشته تنها یک شکست، تساوی و ۲ برد داشته که حالا این امارت به ۵ تساوی رسید.

پیکان در برابر استقلال صاحب یک رکورد ویژه است. خودروسازان در ۴ بازی قبلی خود در لیگ برابر استقلال شکست نخورده بودند. با تساوی در بازی هفته پنجم لیگ بیست و دوم این رکورد جالب افزایش یافت و به ۵ بازی متوالی بدون شکست رسید.

مجتبی حسینی در تمام تاریخ سرمربیگری خود در لیگ برتر در تیم‌های مختلف ۳ بار در گذردن دروازه استقلال ناکام بوده که بیشترین ناکامی در تیم در برابر یک تیم در لیگ برتر است. با تساوی بدون گل در بازی این هفته این رکورد منفی افزایش یافت و به ۴ بازی رسید.

استقلال در برابر پیکان رکورد شکست ناپذیری خود را کماکان حفظ کرد. آبی‌ها در طول تاریخ تا کنون ۳۱ بار برابر پیکان صف‌آرایی کرده بودند که در هیچ دیداری برابر خودروسازان شکست نخورده بودند. با تساوی در هفته پنجم این رکورد افزایش یافت و به ۲۲ بازی رسید.